

September
2015
nr 29

GCL - BERICHTEN

Beste vrienden,

Als ik even terugblik op mijn deugd-
doende vakantie in de bergen en aan
zee zijn er twee teksten die me hebben
geïnspireerd. Die van de broodvermen-
nigvuldiging (in feite veeleer een deling)
en die van de gedaanteverandering op
de berg. Die laatste bracht het beeld
naar boven van de ideale wereld,
waarin we de werkelijk goddelijke
gedaante van Jezus zien. Zo ook was
de vakantie een periode om mijn
naasten te zien als nog mooiere perso-
nen. De broodvermenigvuldiging gaf
dan weer het beeld om met weinig
diepe voldoening te verkrijgen, onver-
wacht en onberekend. Het ontmoeten
van andere gezinnen in de bergen en
de kampjes van de kinderen in een tent
zijn treffende voorbeelden. Met weinig
middelen en zo intens en uniek. Met
deze beelden – God zien in de ander en
door te delen samen tot meer komen -
wil ik ook vooruit blikken op het volgend
GCL-werkjaar. Want het is tijd om weer
de berg af te dalen en in het gewone
leven op stap te gaan. Ik wil jullie
bijzondere ontmoetingen met anderen
wensen, in jullie GCL-groep, in je
directe omgeving en misschien ook wel
met andere GCL-groepen. Dat je daar
God mag zien in je naaste en dat het je
mag doen uitkijken naar waar het in het
leven echt om draait. Intussen is ook de
GCL-enquête beschikbaar. Ik hoop dat
ook dit een middel mag zijn om deze
twee wensen - de ontmoeting met God
en met de naaste - mee vorm te geven.

Ivo Raskin
Voorzitter GCL-Vlaanderen

Verkondigen in de juiste houding: "Ik ben een grotere zondaar..."

Eind april dit jaar 2015 bielde de Italiaanse GCL-stuurgroep haar nationaal congres in Frascati van waaruit zij naar Rome kwamen voor een audiëntie met paus Franciscus op 30 april. Bij deze gelegenheid waren er GCL-delegaties uit verschillende Europese landen. Gezien de missionaire liga van de studenten en oud-studenten van jezuïetencolleges uit Italië eveneens hun nationaal congres bielden, waren ook zij aanwezig. Zo waren er een kleine 4000 mensen. Anne Rotsaert was erbij en neemt jullie mee naar deze GCL-audiëntie.

Sprekend over hoop in de gevangenis

Paus Franciscus luisterde naar de vragen van vier GCL-leden en gaf ons het geheim van de beste manier om naar de grenzen te gaan. De eerste persoon was Paola die gedetineerden in een gevangenis van Calabria bezoekt. Ze wordt er niet alleen met veel lijden geconfronteerd, maar ook met alle mogelijke contradicties van onze wereld.

Hierbij vroeg ze de paus om meer inzicht: 'Onder ons, gelovigen, is het immers gemakkelijk om over de hoop te spreken omdat wij er meer vertrouwd mee zijn. Maar hoe kan men over de hoop spreken met iemand die levenslang veroordeeld is? En, hoe kunnen wij ons geweten zodanig verfijnen dat onze aanwezigheid meer dan een liefdadigheidsgebaar zou zijn? Hoe kan dit ons hart zo diep bekeren dat wij ons moedig zouden inzetten voor een rechtvaardiger wereld?'

Ze drukte haar dankbaarheid uit aan de paus die ons steeds laat aanvoelen dat wij geliefd zijn. Persoonlijk voel ik hier een zeker contrast: de één geliefd, de ander opgesloten... met als bedenking: hoe kunnen deze uitersten elkaar ontmoeten?

De paus legde eerst de nadruk op wat hem nauw aan het hart ligt: ga naar buiten, ga naar de grenzen. En bij deze grenzen herkennen wij o.a. de gevangenis. Maar het geldt ook voor het gebed: 'Ga naar de grenzen van de transcendente aanwezigheid van God in het gebed...' Zelf zie ik er ook een uitnodiging in om zich door God te laten lief hebben. Het gaat hier ook om een naar buiten gaan. Maar de gevangenis is één van de moeilijkste en verschrikkelijkste grenzen! Toch,

ga er niet naartoe met de gedachte: "Ik kom naar u sukkelaar, van een lagere klasse". Denk vooral niet dat je beter bent dan de gevangene, maar weet dat als jij daar niet zit, dit alleen te danken is aan Gods genade.

Hoe komt dat bij mij over? Deze zin trof me en bleef door mijn hoofd spoken...

Ik herinnerde me een reflectie van twee jonge studentes. Beiden maakte deel uit van de CVX, de franstalige GCL. Zij waren zeer fijngevoelig, hielden van het leven en hadden natuurlijk ook hun vragen. Eén van hen zei: 'Wanneer ik in de stad Brussel ga, zie ik zoveel verschillende soorten mensen op straat: oud en jong, met verfijnde opvoeding of zonder, bedelaars, daklozen, vrouwen van lichte zeden...Het deed mij nadenken over mijn eigen opvoeding en over mijn vriendenkring. Zo kwam bij mij de gedachte op dat als ik hier had geleefd in diezelfde omstandigheden, als ik mijn familie en onze vrienden niet had gehad, ik zeker ook dezelfde weg zou genomen hebben als die sukkelaars...' Ze herkenden een zoeken naar liefde die niet op de gelukkigste manier gebeurd was... De van thuis uit gekregen liefde en opvoeding, hun vrienden, hun bevraagd geloof en de vele discussies en reflecties hadden ze open gemaakt en geboetseerd tot wie zij waren: observerend, redenerend, ontvankelijk en vol leven...en volgens mij, gedragen in Gods liefde. Dit mogen beseffen is als een grondhouding die nederig maakt en ook meer beschikbaar. Hoe kijk ik naar de wereld? Hoe luister ik naar de gebeurtenissen in de wereld? 'Herkent ge in het geroezemoes van deze wereld de stem van de Geest niet?' Misschien brengt dit verhaal wel de woorden van de paus, in verband met de juiste houding om naar gevangenen te gaan, in reliëf, nl. dat ik een grotere zondaar ben dan degene die ik hier in de gevangenis kom bezoeken. Als ik niet in deze vrouw of man ben, heb ik dit alleen aan Gods Genade te danken! Dit is voor de paus een onvoorwaardelijke grondhouding om als bezoeker naar een gevangenis milieus te gaan, ook al is het moeilijk...

Ook Paulus zegt in zijn eerste brief aan de Korintiërs (1 Kor. 15,8): 'Het laatst van allen, als aan een misgeboorte, is Hij ook verschenen aan mij.' Zonder deze grondhouding kunnen wij het mandaat van Jezus niet ontvangen, net zoals de wetsgeleerden, en zij die zijn woorden niet konden aanvaarden. Jezus noemt hen witgekalkte graven...(cfr. Mt 28,20). Laten wij de Heer vragen om open te blijven voor deze stem van zijn Geest. Dit wordt ons gegeven. Laten wij ons eveneens afvragen waarom deze mens, in tegenstelling met wat ik zelf beleef, lijdt en ik niet. Waarom kent hij God niet, en ik wel? Zo behouden we een nederige houding die erkent dat het puur genade is, zoals de twee studentes dit ontdekten. De nodige grondhouding om naar de grenzen te gaan...

Op de vraag over welke hoop men kan spreken met iemand die levenslang veroordeeld is, antwoordt paus Franciscus: 'Misschien best niets zeggen. Maar wees aanwezig, bij hem of haar, eventueel met een gepast gebaar en wees zo teken van liefde die uw meegaan op zijn of haar moeilijke weg uitdrukt.'

Hoe kunnen wij ons geweten zodanig verfijnen dat onze aanwezigheid meer dan een gebaar van liefdadigheid zou zijn?

Of anders gezegd: Hoe kan dit ons hart zo diep bekeren dat wij ons moedig zouden inzetten voor een rechtvaardiger wereld?

Liefde is een hele weg gaan, het is een werkwoord. Zo kun je eten geven aan wie honger heeft, wat al niet eenvoudig is. Maar hoe kan men kinderen zonder opvoeding vooruit doen gaan? Of kinderen aanmoedigen die niet kunnen lachen omdat er thuis geslagen wordt?

Hoe kan men volwassenen aanmoedigen die hun werk verloren hebben? Hoe hen begeleiden en helpen vooruitgaan? Het gaat hier om hen toe te laten hun waardigheid terug te vinden.

Men kan hen wel eten geven, maar een werk vinden waar zij kunnen presteren en zo de waardigheid terug vinden van degene die zijn familie doet leven, dát is iemand helpen. Paus Franciscus laat zo het verschil voelen tussen de goede daden uit gewoonte -wat mijn geweten sust, wat niet slecht is- en de zorg om iemand vooruit te doen gaan. Een zorg die aan mijn geweten knaagt... en soms zwaar kan zijn. Maar tegelijkertijd bekeert het ons hart. Gaat het hier niet om een Magis (Méér) dat mij steeds vooruit stuwt? Dit verenigt ons met Christus. Het kan dan wel wegen, maar het brengt vreugde mee. Kan dit niet een leerschool zijn voor de geestelijke onderscheiding?

Anne Rotsaert,
Lid GCL-stuurgroep en GCL-groep Hertoginnedal

Ter bezinning: neem wat tijd om stil te worden.

- Herken ik in mijn leven momenten waar ik, al redenerend mij bewust werd van een geluk dat ik gekregen heb? Waarvoor ik dankbaar mag zijn?
- Als ik luister naar wat er in onze wereld vandaag gebeurt, kan ik dan ook iets herkennen dat leven gevend, aanmoedigend is?
- Welk grenzen in onze wereld herken ik vandaag? Welke grenzen dagen mij uit?

Dit is het getuigenis van een jongere, Anne-Catherine Standaert, die deelnam aan het Europees GCL-project voor vluchtelingen in Sicilië dat tot stand gekomen is in samenwerking met GCL-Italië en de Europese GCL-werkgroep voor migratie. Anne-Catherine Standaert beëindigde haar master rechten aan de KU Leuven en zal volgend academiejaar nog een extra jaar 'international criminal law' volgen aan het 'NUI Galway Human Rights institute' waar ze cursussen over asielzoekers en vluchtelingen krijgt.

NAIMA - 23-jarige moslimse vrouw afkomstig van Somalië. Naima vluchtte op haar 18 jaar alleen van Somalië naar Sudan omwille van de oorlog. Ze liet haar familie en haar man achter op zoek naar een betere toekomst. Ze verbleef 2,5 jaar in Sudan maar helaas waren de omstandigheden daar niet veel beter. Opnieuw moest ze vluchten omwille van de oorlog. Vervolgens kwam ze terecht in Libië, een land dat in Afrika bekend staat als een land waar veel werkmogelijkheden zijn omdat je geen officiële documenten nodig hebt. Maar opnieuw waren de omstandigheden omwille van conflict ondraaglijk om in te leven. Vervolgens nam ze de boot via mensensmokkelaars naar Sicilië. Zij had geluk gehad want na één nacht en één dag werd haar groep door een schip opgevangen en overleefde ze de tocht.

GCL - Door GCL-Europa en GCL-Vlaanderen kreeg ik de mogelijkheid om drie weken in een opvangcentrum voor vluchtelingen in Ragusa (Sicilië) te gaan werken. Een tiental vrijwilligers afkomstig van Portugal, Spanje, Malta en België werden verdeeld over drie verschillende opvangcentra. Het centrum waarin ik gewerkt heb was een centrum waar zeven vrouwen en drie kinderen verbleven. De vrouwen waren ofwel ongetrouwd ofwel getrouwd maar hun man verbleef in Afrika of was spoorloos of gestorven. Onze taak als vrijwilligers was om er vooral voor deze mensen te ZIJN, te LUISTEREN en hun VREUGDE en VERDRIET te delen. Dit deden we door elke dag naar het centrum te trekken en met hen boodschappen te doen – samen te koken en te eten – te spelen met de kinderen, kortom met hen een warme omgeving te creëren. Vluchtelingen die ieder op zijn manier een helse tocht hebben meegemaakt hebben nood aan menselijke erkenning als troost om door hun leed weer vreugde en hoop te zien.

REFLECTIE - Deze ervaring heeft mijn visie op de vluchtelingenproblematiek helemaal veranderd. De kranten staan de laatste maanden vol met artikels over boten die zinken, boten die aangevallen worden, honderden vluchtelingen die toestromen,... Alvorens ik naar Sicilië ben gegaan, las ik veel over deze problematiek maar de verhalen raakten mij niet zozeer. Je leest een artikel en je vindt het natuurlijk verschrikkelijk wat er gebeurt maar twee minuten later leg je de krant naast je neer en maak je een kopje koffie. In Sicilië daarentegen hoor je dezelfde verhalen die in de krant staan maar ditmaal via een ander medium: de vluchtelingen zelf. Na enige tijd had ik een zeer sterke vertrouwensband opgebouwd met enkele vluchtelingen en hebben zij hun hart blootgelegd. Het is pas als je de bibberende stemmen hoort of hun gelaatsuitdrukking die een weerspiegeling van hun leed zijn, ziet, dat je begint te beseffen welke trauma's deze mensen ondergingen. Het raakte me des te meer omdat ze in al hun miserie toch een eindeloze hoop uitstraalden.

RESPECTEREN – Het is ongelooflijk hoe we ons in Europa superieur voelen ten opzichte van deze vluchtelingen zonder dat we het soms merken. Ten eerste klopt het beeld dat de vluchtelingen allemaal naar Europa willen komen niet. Naima bijvoorbeeld wou naar een ander Afrikaans land vluchten voor betere levensomstandigheden. Doordat er in het Noorden van Afrika zoveel conflictgebieden zijn, is ze uiteindelijk naar Europa moeten gaan nadat ze in verschillende andere landen haar leven heeft proberen op te bouwen. Ten tweede moeten we ervan bewust zijn dat deze vluchtelingen mensen zijn gelijk u en ik. Zij hebben bovendien een verschrikkelijke tocht moeten afleggen om hier te geraken. Zij hebben gruwelverhalen meegemaakt die wij ons niet kunnen inbeelden. Maar boven alles hebben zij een drijfveer, ja ze hebben de kracht van de hoop niet verloren, ja ze willen zich inzetten voor maatschappij door te werken, ja zij willen zoals elk gezonde moeder een betere toekomst voor hun familie en kinderen. Kunnen wij in Europa ze de tijd geven om te groeien zodat ze ten volle kunnen leven?

Het is door ze als volwaardige medemensen te respecteren dat we ze kunnen helpen om ze een extra duwtje in de rug te geven om er hier een betere toekomst van te maken. Ik ben de GCL bijzonder dankbaar voor deze mooie ervaring.

Anne-Catherine Standaert

Afscheid kerkelijk assistent Pieter-Paul Lembrechts SJ Welkom kerkelijk assistent Ward Biemans SJ

Na acht jaar van trouwe inzet als kerkelijk assistent (KA) heeft de GCL-stuurgroep in overleg met pater provinciaal beslist om de fakkel door te geven aan **Ward Biemans SJ** (zijn foto onderaan). Ward zal vanaf nu KA zijn van de GCL in Vlaanderen en Nederland. Deze beide GCL-gemeenschap-pen blijven weliswaar aparte entiteiten, maar zullen waar mogelijk ervaring delen.

Ward heeft zonet zijn derde jaar noviciaat (*) afgerond en woont in Amsterdam, waar hij meewerkt aan 'het platform voor ignatiaanse spiritualiteit'.

Ik wil vooral dankbaar terugblikken op de erg vruchtbare samenwerking tussen Pieter-Paul Lembrechts SJ en GCL-Vlaanderen. Hij maakte de wereldcongressen mee in Fatima (2008) en Beiroet (2013), alsook de verschillende Europese assemblees. Als assistent kent hij GCL als lekenbeweging door en door: hij hield zich daarom als jezuïet op enige afstand om als KA op het gepaste moment zijn inbreng te doen, bij te sturen, raad te geven en onze gemeenschappelijke spiritualiteit als bron tot leven te laten komen. Met andere woorden: hij was een echte 'be-ge-leider': ondersteunend en uitnodigend. Hij wist met weinig woorden op een bedachtzame manier een weloverwogen mening te formuleren, en meestal pas nadat wij zelf al de eerste ideeën hadden aangebracht. Bovendien was het nooit een definitief inzicht. Hij verstond de (ignatiaanse) kunst om in vragende vorm zijn mening te geven.

Hij was kerkelijk en spiritueel omdat hij ons voorging op weg naar gemeenschap met elkaar en met Jezus. Zijn eenvoudige aanwezigheid op wie we steeds beroep konden doen en bij wie we steeds een luisterend oor konden vinden, was voor ons belangrijk. Hierbij bleef Pieter-Paul pragmatisch. Op de GCL-dag van 2014 sprak hij ons over de vier niveaus van zending, in een stijl die uitnodigend was voor iedereen. Gericht op het dagelijks leven, niet noodzakelijk zichtbaar maar daarom niet minder gemeend.

Pieter-Paul heeft in dezelfde geest de vorming voor groepsbegeleiders opgezet, die zich vertaalt in een viertal bijeenkomsten per jaar waarin groepsbegeleiders (in spe) ervaringen delen met elkaar. We zijn blij dat hij bereid is dit verder te zetten.

Pieter-Paul, we wensen je het beste toe in de komende jaren en willen op je blijven rekenen als geestelijke begeleider van je GCL-groep.

Ivo Raskin
Voorzitter GCL-Vlaanderen

(*) Na de volledige opleiding tot jezuïet - twee jaar noviciaat, studies filosofie en theologie – volgt nog een derde jaar noviciaat.

GCL-Vlaanderen

www.gclvlaanderen.be

GCL-berichten is de nieuwsbrief van de Gemeenschappen van Christelijk Leven in Vlaanderen

Voorzitter: Ivo Raskin - Warotstraat 19A - 3020 Herent - 016/68 01 51 - info@gclvlaanderen.be

Nationaal kerkelijk assistent: Pieter-Paul Lembrechts SJ - Kortewinkel 10 - 8000 Brugge - 050/47 00 24 - pp.lembrechts@jesuits.net

Redactie GCL-berichten: Renate Cauwels, Pieter-Paul Lembrechts SJ, Ann Siewu, Cecilia Vanneste - gcl-berichten@telenet.be

Vormgeving: Ludwig Van Heucke SJ

GCL-berichten is gratis voor GCL-leden, niet-GCL-leden betalen €6 (Nederland €7,50)

GCL-rekeningnummer: IBAN: Be54 4466 6116 7197 - BIB: KREDBEBB

MAGIS (15-25 juli 2016)

WERELDJONGERENDAGEN POLEN (26-31 juli 2016)

In de zomer 2016 zijn er opnieuw WereldJongeren-Dagen (WJD). Deze maal in Polen. Ook deze keer bieden de jezuïeten een internationaal voorprogramma aan, Magis 2016 genaamd, voor ca. tweeduizend jongeren tussen de 18 en 30 jaar uit de hele wereld. Ook vanuit Nederland en Vlaanderen worden heel wat jongeren verwacht bij Magis in Polen, van en daarna van bij de WJD.

Magis kan je helpen om jezelf, anderen en God beter te leren kennen. Samen met leeftijdgenoten kan je allerlei ervaringen opdoen, die in het Magisproject 'experimenten' heten. Er zijn experimenten in de christelijke spiritualiteit, voor hen die zich in het gebedsleven willen verdiepen en verder culturele, ecologische, sociale of creatieve experimenten, maar ook tochten te voet of met de fiets.

Om alvast te kunnen proeven van Magis wordt er een kennismakingsweekend georganiseerd in de Oude Abdij van Drongen bij Gent, België.

We leren er het Magisproject kennen, bidden, vieren én steken samen de handen uit de mouwen te steken. We zoeken er enkele projecten op, zoals de Ark, een leefgemeenschap voor mentaal gehandicapten die in de Abdij is gevestigd, of de Tinten in Gent, een sociale dienst met voedselbedeling voor daklozen en vluchtelingen.

Voor meer info, kijk op www.magis2016.org
of op facebook: Magis 2016.

Het weekend begint op vrijdagavond 13 november met een eenvoudige maaltijd en eindigt op zondagmiddag 15 november na een warme lunch. De kosten van het weekend zijn 30 euro.

Inschrijven kan via: magis@jezuieten.org
Praktische info over de Oude Abdij:
www.oudeabdij.be

Overige vragen: Ward Biemans SJ-
ward.biemans@jezuieten.org

GCL-groep voor jongeren Drongen

Interesse om samen met leeftijdgenoten aan te sluiten bij een GCL-jongerengroep? **Welkom!**

Leeftijd? 20-30 jaar

Wanneer? Maandelijks samenkomst, we spreken de data samen af.

Waar? In de Oude Abdij te Drongen - Gent

We starten als er een groep van minstens 8 personen gevormd kan worden.

Stuur een mailtje naar:

gcl-berichten@telenet.be

GCL-weekend 16-17 oktober 2016

'Ora et labora' met Bach'

De GCL-groep *Amar y servir* organiseert hun jaarlijkse GCL-weekend in de Oude Abdij met als thema 'Ora et labora'.

Op het programma:

Inleidingen met en over Bach, gegeven door Jan Christiaens, medewerker Oude Abdij; uitwisselingen, viering, stille tijd, werken in de tuin.

Er zijn nog enkele plaatsen over! *Amar y servir* opent hun weekend voor andere GCL-leden.

Wil je erbij zijn: gcl-berichten@telenet.be

PS: Op 12 december a.s. zingt Luc Oers, lid van *Amar y servir*, met zijn koor het Weinachts-oratorium van Bach. Aanbevolen aan hen die het weekend volgden!

HERINNERING: BETALING LIDGELD

Hier een geheugensteuntje! Voor de ledenbijdragen werken we per schooljaar (september 2015-augustus 2016). Een aantal ledenbijdragen zijn op heden nog niet betaald. Wie wel reeds betaald heeft, hoeft niet verder te lezen.

Wellicht zijn betalingen niet het eerste aandachtspunt in de zomervakantie...

Mogen we er a.u.b. op aandringen om uw lidmaatschap te hernieuwen door storting van:

- €25 persoon (GCL-berichten inbegrepen)
- zonder GCL-lidmaatschap, maar met GCL-berichten: €6
- voor mensen uit Nederland (enkel GCL-berichten): €7,5

op rekeningnummer BE54 4466 6116 7197 - BIC: KREDBEBB

De eventuele gift naast bovenvermelde bijdrage zullen we gebruiken voor het project van GCL-Europa: opvang van bootvluchtelingen in Sicilië (zie getuigenis van Anne-Catherine Standaert in deze GCL-berichten)

In naam van de stuurgroep alvast bedankt voor de betaling!

God,
neem me aan uw hand,
ik zal braaf meegaan, zonder veel verzet.
Ik zal me aan niets onttrekken
van alles wat in dit leven op me aanstormt.
Ik zal het naar beste krachten verwerken.
Maar geef me af en toe een kort ogenblik van rust.
Ik zal ook niet meer denken in mijn onnozelheid
dat die vrede, als die over me komt,
eeuwig is.
Ik zal ook aanvaarden
de onrust en de strijd die er dan weer komen.
Ik ben graag in de warmte en in de veiligheid,
maar zal ook niet opstandig worden
als ik de kou inga,
als het dan maar aan uw hand is.

Etty Hillesum

Lees ook op igniswebmagazine:

- 'Ik had die man kunnen zijn' van Pieter-Paul Lembrechts SJ:

www.igniswebmagazine.nl/artikel/765/ik-had-die-man-kunnen-zijn

- 'Het onzuivere in ons' van Bert Daelemans SJ:

www.igniswebmagazine.nl/artikel/799/Het-onzuivere-in-ons .